

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 5. dubna 2017 samosoudkyní Mgr. Lucií Homolkovou, **t a k t o :**

Obžalovaný

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

u z n á v á s e v i n n ý m , ž e

dne 7.5.2015 okolo 21.30 hodin v České Lípě, okres Česká Lípa, v ulici [REDACTED] v parku před hlavním vstupem na [REDACTED] v České Lípě, v úmyslu odcizit peněženku, využil podnapilosti [REDACTED] a v době, kdy tento upadl na zem, tak mu bez použití násilí ze zadní kapsy kalhot k jeho škodě odcizil peněženku šedé barvy značky Nike, ve které se nacházely karta do zaměstnání, občanský průkaz a průkaz VZP na jméno [REDACTED] finanční hotovost ve výši 600 Kč, a platební karta č. [REDACTED] typu FIO MC DEBIT PayPass vydaná Fio bankou, a.s. na jméno [REDACTED] a dále mu z krku strhnul pozlacený řetízek a z ruky pozlacený náramek,

t e d y

- sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřil neprenosnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla,
- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a čin spáchal na věci, kterou měl jiný na sobě,

č í m ž s p á c h a l

- přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku,

- přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku.

Za to se

odsuzuje

Podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **š e s t i (6) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **o s m n á c t i (18) měsíců**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **povinen uhradit** na náhradě škody poškozenému [REDAKCE], částku **ve výši 600,- Kč**.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený [REDAKCE] odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

ODŮVODNĚNÍ

V hlavním líčení byly zjištěny následující okolnosti:

Obžalovaný se k HL nedostavil, soud tedy jednal podle § 202 odst.2 tr. řádu v jeho nepřítomnosti a přečetl jeho výpověď z přípravného řízení, kde uvedl, že co je uvedeno ve sdělení podezření, se nezakládá na pravdě.

Svědék [REDAKCE] uvedl, že ten den byl s kamarádem [REDAKCE] v parku, v klidu se bavili a popíjeli u toho. Do parku mohli přijít okolo osmé nebo deváté hodiny, sedli si na lavičku. Pili tam rum nebo fernetu, do parku přišli ještě střízliví. Seděli tam spolu tak hodinu nebo hodinu a půl, flašku mezitím vypili, byla to půllitrová láhev. Poté přišli nějakí kluci, nezná je jménem, jen od vidění. Půl hodiny až hodinu se tam s nimi zdrželi, měli s sebou nějaká piva, vypil tak dvě až tři. Poté ti kluci chtěli odejít domů, [REDAKCE] říkal, že také půjde a v tu chvíli tam přišel pan [REDAKCE]. V tu dobu už ho znal jménem, nebyl to kamarád, ale ví, že bydlí na Špičáku, svědek tam v tu dobu také bydlel a prostě ho znal. Kluci i [REDAKCE] odešli, svědek zůstal sedět na lavičce, protože mu nebylo moc dobře a pan [REDAKCE] stál před ním, o něčem si povídali, ale to už si nepamatuje. V tu chvíli už byla tma, byli někde poblíž lampy. Zle mu bylo z alkoholu, když pak šel domů, tak se trochu motal. Když chtěl vstát z lavičky, tak se zamotal a svalil se na zem, čekal, že mu [REDAKCE] pomůže se zvednout. [REDAKCE] se nad něj naklonil, proto i čekal, že mu pomůže, ale místo toho mu vzal věci. Cítil, že mu hrabe do zadní kapsy kalhot, kde měl peněženku, potom měl ještě řetízek a náramek, [REDAKCE] dělal, že ho bere za ramena a u toho mu asi stáhnul ten řetízek. Náramek mu strhl z ruky. Nechtěl se s ním v tom stavu prát, tak jenom říkal, proč to dělá a proč mu to bere. Neví, co na to odpověděl. On od něj poté odešel, svědek také

vstal a odešel domů. Později ho potkal, řekl mu, že to nahlásil, a ať mu vrátí alespoň doklady a on říkal, že to neudělal. I přesto, že pil alkohol, tak si je 100% jistý, že to byl pan [REDACTED]. Poté, co odešli ti kluci a [REDACTED] a zůstal tam s ním jen [REDACTED] se bavili asi čtvrt hodiny, potom upadl a potom k tomu došlo, jak uvedl. Myslí si, že okolo nikdo nebyl. [REDACTED] tam byl s ním a vnímal dobře, že to udělal on. Svědek nikdy trestě stíhán nebyl.

Svědék [REDACTED] uvedl, že ten den přišli s p. [REDACTED] do parku u Hotelu Lípa, bylo ještě světlo, přesnou hodinu si nevybaví. Svědek si tu událost pamatuje tak, že si s p. [REDACTED] flašku koupili v Kauflandu a má za to, že když přišli do toho parku, že už jí měli vypitou. Myslí si, že ti kluci tam přišli zhruba stejně jako oni a dali si s nimi pivo. Cítil se docela připitý, ale určitě ne tolik, aby nemohl jít. Ti kluci tam pak začali dělat bordel, začali rozbíjet flašky a tak se rozhodl, že odejde. Pomalu se to začalo rozpouštět a v tu chvíli přišel [REDACTED]. Znal ho od vidění ze Špičáku, a to pod přezdívkou [REDACTED]. Když přišel, tak pozdravil, sedl si, ale svědek už odcházel. Že by poté vzal něco panu [REDACTED] to už neviděl. Když odcházel, tak už tam ti kluci nebyli, zůstal tam jenom [REDACTED] a [REDACTED]. Druhý den se za [REDACTED] stavil, protože si u něj zapomněl klíče a on říkal, že přišel o peněženku a myslí si, že mu to vzal [REDACTED]. Myslí si, že s peněženkou [REDACTED] platil v Kauflandu tu flašku a pak si jí asi zastrčil do kalhot a šli rovnou do toho parku. [REDACTED] říkal, že kromě peněženky přišel i o řetízek, ví, že řetízek nosil, ale neví, jestli ho viděl ten den. Určitě byl opilý víc než svědek. Spadl totiž z lavičky, svědek ho zvedal ze země, posadil ho zpátky a on mu říkal, že je schopný odejít domů, proto ho tam nechal s [REDACTED] a odešel. [REDACTED] říkal, že si myslí, že to vzal [REDACTED] protože tam s ním zůstal sám a [REDACTED] pak zmizel. Řetízek nosil pravidelně, i náramek, ale o něm ten den nic neříkal.

Z listinných důkazů bylo zjištěno, že na místě bylo provedeno ohledání místa činu a byla pořízena fotodokumentace. Fio banka sdělila, že ode dne 7.5.2015 nebyly touto kartou provedeny žádné transakce. Obžalovaný má celkem 4 záznamy v opisu RT, naposledy byl odsouzen rozsudkem OS Česká Lípa ze dne 12.5.2011, sp.zn. 1T 123/2009 k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců, který vykonal dne 28.11.2011 pro přečin krádeže podle § 205 odst.1 písm.a) tr.zákoníku. přestupkově byl posuzován několikrát, podle zprávy PMS je obžalovaný nekontaktní a nedostavoval se ani v minulosti.

Po provedeném dokazování bylo tedy jednoznačně prokázáno, že se obžalovaný dopustil trestné činnosti tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Obžalovaný se k trestné činnosti nedoznal, nicméně podle výpovědi poškozeného byli na místě činu pouze poškozený a obžalovaný a poškozený i po poučení soudem setrval na své výpovědi, že v době, když upadl a ležel na zemi, mu předmětné věci odcizil právě obžalovaný, který mu následně žádnou z nich ani nevrátil. Doslova uvedl, že když pod vlivem alkoholu upadl, čekal, že mu [REDACTED] pomůže vstát, jelikož se nad něj naklonil, místo toho však cítil, jak mu prohledává kapsu, strhnul mu řetízek z ruky, a jak ho bral za ramena, že mu zřejmě stáhnul i řetízek. Svědek [REDACTED] uvedl, že když odcházel, ujistil ho poškozený, že je schopen odejít a zároveň tam zůstal pouze poškozený a obžalovaný. Rovněž následující den již poškozený tvrdil svědkovi, že postrádané věci mu musel vzít obžalovaný a že ho i následně potkal a vyzýval ho k vrácení dokladů, to však obžalovaný zapíral. Jelikož tedy si sobě obžalovaný bez souhlasu oprávněného držitele opatřil neprenosnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla, a zároveň přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a čin spáchal na věci, kterou měl jiný na sobě, dopustil se tím tak přečinu neoprávněného

opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku. Soud dle obsahu usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci zpřesnil popis a počet odcizených věcí.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Obžalovaný se k přečinu nedoznal, nelze mu tedy přičíst jako polehčující okolnost doznání. Od posledního odsouzení a výkonu trestu uplynula taktéž delší doba a soud tak přistoupil k uložení trestu nespojeného s přímým výkonem odnětí svobody a byl mu tak uložen trest podmíněně odložený ve výměře 6 měsíců se zkušební dobou v trvání 18 měsíců, tedy dostatečně dlouhou, aby mohlo být chování obžalovaného sledováno.

Pokud jde o adhezní řízení a nárok na náhradu škody, obžalovaný je povinen uhradit poškozenému částku 600,-Kč, kterou mu odcizil z peněženky, s dalším nárokem na náhradu škody byl poškozený odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **o s m i** dnů ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit soudu **ve trojím vyhotovení**. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 5. dubna 2017

Mgr. Lucie Homolková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: